

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
16. maj 2022

J nr. 2022 - 648

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 28. april stillet mig følgende spørgsmål 331 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lars Christian Lilleholt (V).

Spørgsmål 331

Vil ministeren oplyse, hvorfor regeringen med sit udspil til en grøn skattereform lægger op til at fastholde en dobbeltregulering af de energiintensive kvoteomfattede virksomheder, herunder fjernvarmegartnerierne?

Svar

Virksomheder med produktionsprocesser omfattet af kvotehandelssystemet betaler ud over eventuelle nationale afgifter også en kvotepris til EU. I den seneste fremskrivning (primo 2022) skønnes den at udgøre ca. 750 kr. pr. ton CO₂ i 2030. Derudover tildeles de et antal gratiskvoter for at modvirke lækage ud af EU.

Samspelet mellem kvotesystemet og en dansk CO₂-afgift er en afvejning af flere forhold, som også ekspertgruppen har beskrevet i sin første delrapport. Med et europæisk udgangspunkt vil de billigst mulige reduktioner opnås ved en ens marginalpris på udledninger i alle EU-lande, hvilket vil indebære et fuld fradrag i den nationale afgift for kvotevirksomhederne svarende til kvoteprisen.

Et hensyn til at ligestille alle virksomheder kan ligeledes tilsige, at virksomheder inden for og uden for kvotesektoren betaler samme CO₂-pris. Det vil igen sige, at kvoteomfattede virksomheder tildeles fuldt nedslag for kvoteprisen i den indenlandske CO₂-afgift.

Virksomheder i kvotesektoren er også blandt de mest CO₂-intensive, og deres omkostninger vil derfor typisk stige forholdsvis mere ved indførelse eller forhøjelse af en CO₂-afgift. De risikerer derfor at miste markedsandele eller flytte produktionen til udlandet, hvis de pålægges en høj CO₂-afgift.

Der er dog også forhold, der taler for, at der ikke skal gives fuldt nedslag. Danmark med 70 pct.-målet har påtaget sig en større reduktionsforpligtelse end krævet af EU. Fra et dansk samfundsøkonomisk synspunkt er kvoteprisen en meromkostning ved at bruge fossile brændsler inden for kvotesektoren. Det skyldes, at danske virksomheders betaling for at bruge en ekstra kvote ikke tilfalder den danske stats-

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/2

kasse, men derimod den udenlandske sælger af kvoten. Denne samfundsøkonomiske meromkostning inden for kvotesektoren bør som udgangspunkt afspejles i den pris på brændslerne, som virksomhederne i kvotesektoren konfronteres med. Det indebærer, at der ikke skal gives nedslag for kvoteprisen i den indenlandske CO₂-afgift. Derudover tildeles flere store udledere i kvotesektoren gratiskvoter og belastes dermed ikke fuldt ud af kvotebetalingen.

Regeringen har i sit udspil til grøn skattereform lagt op til, at virksomheder i kvotesektoren skal betale 375 kr. i CO₂-afgift i 2030. Dette svarer til et nedslag på 50 pct. af kvoteprisen, som også blev anbefalet af ekspertgruppen for grøn skattereform.

Som det fremgår af udspillet, er afgiftsniveauet en afvejning mellem forskellige hensyn til kvoteomfattede virksomheders risiko for at flytte udledninger til udlandet, en rimelighedsbetragtning om ensartet pris for virksomhederne inden og uden for kvotesektoren og et hensyn til omfanget af de såkaldte gratiskvoter, som nogle af de mest forurenende virksomheder bliver tildelt i det nuværende kvotesystem

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen